පුථම පුෂ්පරත්ත ජාතකය

තවද සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි සර්වඥයන් වහන්සේ සකස්පුරදොරට බට සැරියුත් ස්වාමීන් වහන්සේ පුශ්න විසර්ජනය කළ නියාව යහපතැයි යන මේ කථාව නිසා මේ ජාතකය කියන ලදී.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුත් රාජාය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ හිමාලය වනයෙහි බොහෝ තාපසවරුන්ට නායකව වසන්තාහුය, එසමයෙහි බෝධිසත්වයන්ගේ පුධාන අතවැස්සානම් ඔබ්බේ ගමකට වස්වසන්ට යාමේදී බෝධිසත්වයන් වහන්සේගේ මරණ කාලය පැමිණියේය, එවිට අතවැසි තාපසවරු විසින් ලඟට අවුත් කුමක්ද ධාානයක් උපදවා ගත්සේක්දැයි විචාරන්නා ආකිංචනං නත්රීකිංචි'යි වදාරා පාණය නිරුඬව ගොස බඹලොව ගොසින් පෙණනුසේක, එවිට තාපසවරුන් විසින් ආකිංචනං නත්රීකිංචි යන බසෙහි අත් දැනගතනොහී මිතාා දෘෂ්ටීන් උපදනා බඹලොව උපත් නියා නොචේදැයි සිතා ආදාහන පූජාව මා හැඟී කොට නොකළාහ, එවිට පුධාන අතවැසි තාපසයෝ එතනට අවුත් තාපසවරුන් අතින් ආචාරීන් වහන්සේගේ පාණය නිරුඬව යන ගමනේ කීයේ කිම්දැයි විචාරා එපවත් අසා එසේවීනම් ආහසසරනම් බඹලොව උපන්නේ යයි කීහ, බෙහෝ තාපසවරුන් ඒ කීයේ බොරුයයි යන විසින් මහාබුහ්ම තෙමේ එතනටම අවුත් මාගේ පුධාන තාපසයා කීයේ ඇත්තම යැයි කියා පෙරලා බඹලොව ගියාහයි වදාරා එසමයෙහි පුධාන තාපසයෝ නම් සැරියුත් මහා ස්ථවීරයෝය, මහා බුන්ම්ව උපන්නේ නම් බුදුවූ මම්මයයි වදාරා ජාතසොම ජාතකය වදාළසේක.